

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Man gik derpaa til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov om Udpantning og om Udlæg uden Grundlag af Dom eller Forlig af 29. Marts 1873.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2749).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Nygart: Efter de Ændringer, vi i Foraaret vedtog i Retsplejelovens § 600, blev der givet Adgang til, at der kunde ansættes kommunale Udpantningsfogder i Landdistrikterne til Opkrævning af Skatter og andre offentlige Afgifter uanset Beløbets Størrelse. Dette har medført en Ulighed i Gebyrberegningen, idet Sognefogderne, der jo som Regel er blevet ansat som Pantefogder, hvor man har ansat saadanne paa Landet, ikke kan opnaa større Gebyr for Udpantningen end 67 Ø., selv om det drejer sig om et stort Beløb, og derved slipper de, der bliver udpantet ved Sognefogeden, billigere end de, der bliver udpantet ved de almindelige Fogder. Der er jo en stor Forskel i Gebyrberegningen; det almindelige Gebyr er for Fordringer fra 100 indtil 200 Kr. 7 Kr. 20 Ø. og stiger derefter efter en nærmere fastsat Skala, saaledes at det for Fordringer fra 1 000 til 2 000 Kr. udgør 14 Kr. 40 Ø., til hvilket Beløb der, naar Fordringen overstiger 2 000 Kr., lægges 1 p. m. af hele Fordringen. Ministeren siger nu i Bemærkningerne, at denne Ulighed ikke har været tilsigtet, og for at skabe Lighed i Gebyrberegningen fremsætter han det foreliggende Lovforslag, hvorefter der skal beregnes samme Gebyr, hvad enten Udpantningen sker ved Sognefogeden eller Pantefogeden, hvad man vil kalde ham, eller ved den almindelige Foged; derved vil ogsaa Statskassen faa større Gebyrer, naar Udpantningen sker ved Pantefogeden. Jeg vil dertil sige, at selvfølgelig er der noget urimeligt i, at der er en saa stor Forskel i Gebyrberegningen, men Ligheden kunde jo ogsaa skaffes til Veje ved, at man reviderede de Gebyrer, der betales for Udpantning ved de almindelige Fogder, og Spørgsmaalet er, om man ikke rettelig burde gaa den Vej, eller om man maa tillægge Hensynet til, at Statskassen kan faa nogle flere Penge ind, større Vægt. Alt dette synes jeg bør

overvejes, inden vi gennemfører Lovforslaget, og jeg skal derfor ikke sige ret meget om det nu, men ønsker senere at foreslaa Forslaget henvist til Behandling i et Udvalg; saa vil der jo sikkert nok kunne naas Enighed om dette Spørgsmaal.

A. P. Hansen: Som det fremgaaer dels af Bemærkningerne til Lovforslaget, dels af den højtærede Justitsministers Forelæggelsestale, og som det ogsaa allerede er fremhævet af den sidste ærede Taler, gaar Lovforslaget kun ud paa at tilvejebringe Ensartethed i Gebyrberegningen, efter som Udpantningen udføres af Fogeden eller af Sognefogeden. Paa nærværende Tidspunkt skal jeg ikke udtale mig om det Spørgsmaal, der nu blev rejst, om den her paapegede Fremgangsmaade er den rette, eller om man muligvis skulde gaa den af den sidste ærede Taler nævnte Vej. Da der er bebudet Udvalgsbehandling, vil der jo kunne blive Lejlighed til at komme nærmere ind paa dette i Udvalget. Jeg skal her indskrænke mig til at anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtigt og velvillig Behandling.

Godskesen: Som fremhævet i Bemærkningerne til Lovforslaget og af den første ærede Taler har den Omstændighed, at Sognefogedens Kompetence med Hensyn til Udpantning for Skatter og Afgifter ved den i sidste Samling vedtagne Lov blev saa betydelig forøget, medført, at de nye Forretninger, som nu er kommet ind under Sognefogedens Virksomhedsraade, ogsaa kommer ind under den lavere Gebyrberegning, som gælder for Sognefogedens Forretninger, i Stedet for at de tidligere skulde betales efter Sportelreglementets langt højere Gebyrer. Det hedder nu i Bemærkningerne til Lovforslaget, at dette ikke har været tilsigtet. Naar den højtærede Minister siger det, er det selvfølgelig rigtigt, og vi her kan jo vanskeligt selv dømme om den Ting, da den paagældende Bestemmelse kom ind i Lovforslaget under Behandlingen i det andet høje Ting, efter at Lovforslagets Behandling i Landstinget i Realiteten var endt. Men jeg maa sige, at jeg for mit Vedkommende har ikke haft det Indtryk, at der her forelaa en Fejltagelse. Jeg har meget vel kunnet tænke mig, at det var velovervejet, at Sognefogedens Forretninger under alle Omstændigheder skulde betales med det lave Gebyr.

Det er et Spørgsmaal, der jo debatteres meget hist og her, om Retsplejen bør være et Skatteobjekt, eller om den bør hvile i sig selv, saaledes at der ikke betales mere